

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/245/2018
Identifikačné číslo spisu: 1514227474
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1514227474.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. B. K., bytom v K., L. 2, zastúpeného JUDr. Zuzanou Srnákovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Podbrezovská 39, proti žalovanej Mountfield SK, s.r.o., so sídlom v Martine, Kollárova 85, IČO: 36 377 147, zastúpenej JUDr. Annou Kokavcovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Predmestská 90, o zaplatenie 1.839,62 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 24C/114/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2018 sp. zn. 9Co/193/2016 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. marca 2016 č.k. 24C/114/2015-184 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.839,62 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 1.839,62 € od 26. júla 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Vychádzal zo zistenia, že strany uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj traktora s príslušenstvom. K prevzatíu traktora kupujúcim došlo v auguste 2012. V rámci dvojročnej záručnej doby sa na zakúpenom traktore opakovane vyskytli viaceré vady, v dôsledku čoho bol žalobca nútený predmetný traktor niekoľkokrát reklamovať. Aj napriek opakovaným opravám v autorizovaných servisných prevádzkach sa po určitom čase traktor stal opäť nefunkčným, po uvedení do prevádzky sa automaticky začal sám vypínať, nebolo možné ho riadne užívať na určený účel. Vzhľadom na opakovaný výskyt vád žalobca 17. júla 2014 odstúpil od kúpnej zmluvy. Žalovaná spochybnila odstúpenie od kúpnej zmluvy. Traktor bol riadne odovzdaný žalovanej 13. augusta 2014, ktorá uhradenú kúpnu zmluvu nevrátila. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca mal právo od kúpnej zmluvy odstúpiť, a to z oboch dôvodov uvedených v ustanovení § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to pre väčší počet odstrániteľných vád zakúpeného výrobku, ako aj pre vadu, ktorú nemožno odstrániť. Posúdenie otázky väčšieho počtu vád mal za preukázané zákazkovými listami, ako aj svedeckými výpoveďami, že predmetný traktor vykazoval viacero odstrániteľných vád, v dôsledku ktorých žalobca nemohol vec riadne užívať, ako spotrebiteľ pre väčší počet odstrániteľných vád bol pomerne dlhý čas

vylúčený z používania veci, takže nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby trpel také obmedzenie. Vady kúpenej veci podľa súdu prvej inštancie jednoznačne bránili žalobcovi v riadnom užívaní traktora. Nakoľko sa predmet kúpy nachádza u žalovanej od 13. augusta 2014, kedy ho v rámci odstúpenia od zmluvy žalobca žalovanej odovzdal, súd prvej inštancie žalobcovi povinnosť vrátiť traktor žalovanej neuložil.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 29. marca 2018 sp. zn. 9Co/193/2016 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd zopakoval dokazovanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť. Pre opodstatnenosť uplatnenia zodpovednosti za vady považoval odvolací súd za podstatné, aby žalobca preukázal naplnenie skutkovej podstaty predpokladanej v § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré dáva kupujúcemu právo odstúpiť od zmluvy v prípade, ak ním zakúpený tovar buď pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet vád nemôže riadne užívať. Žalobca postavil svoju žalobu na tvrdení, že v rámci dvojročnej záručnej doby sa na zakúpenom traktore opakovane vyskytli viaceré vady, v dôsledku čoho bol žalobca nútený predmetný traktor niekoľkokrát reklamovať, aj napriek opakovaným opravám v autorizovaných servisných prevádzkach sa po určitom čase traktor stal opäť nefunkčným a nebolo možné ho riadne užívať na určený účel. Odvolací súd konštatoval, že v dôsledku dôkaznej núdze nedokázal toto tvrdenie pretransformovať do relevantnej skutočnosti, na podklade ktorej by súd mohol konštatovať naplnenie skutkovej podstaty § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre odstúpenie od zmluvy a to, že kupujúci nemohol vec riadne užívať ani pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet vád. Rovnako žalobca podľa odvolacieho súdu nepreukázal, že boli dané dôvody na odstúpenie od zmluvy podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd uviedol, že z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že na kúpenej veci došlo k opätovnému výskytu tej istej vady po oprave. Žalobca tiež nepreukázal výskyt väčšieho počtu vád, pre ktoré nemohol vec riadne užívať. Či zistené prejavy vady bránia alebo nebránia riadnemu užívaniu predanej veci, je podľa odvolacieho súdu právnym posúdením zistených skutočností, ktoré prislúcha výlučne súdu. V zmysle ustálenej praxe, ak sa na výrobku vyskytne postupne v priebehu záručnej doby určitý počet rôznych odstrániteľných vád a sú riadne odstránené, nie je podľa odvolacieho súdu dostatočným dôvodom pre odstúpenie od kúpenej zmluvy ani to, ak bol v dôsledku tejto skutočnosti zákazník obmedzený v užívaní výrobku, keď s poukazom na závery uvedené v R 2/1978 pod nemožnosťou vec riadne užívať treba rozumieť, keď je kupujúci v dôsledku opakovane sa vyskytujúcej vady alebo pre väčší počet odstrániteľných vád pomerne dlhý čas vylúčený z používania veci tak, že nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby trpel také obmedzenie. Pokiaľ žalobca spochybňoval spôsob vybavenia a nesúlad v označení zákazky a to napriek tomu, že doklad bol ním podpísaný, odvolací súd konštatoval, že súd nemôže rozhodnutím nahradiť vôľu, ktorá nebola v právnom úkone prejavená s odkazom na § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom. K zákazkovému listu, ktorý je predtlačený na formulári odvolací súd uviedol, že ak spotrebiteľ môže elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy vzájomných práv, dohodnuté podmienky nemožno považovať za také, ktoré ho neprímerane diskriminujú.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) a ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu. Poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžo/102/2015. Namieta, že ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, má kupujúci rovnaké práva, ako keby išlo o neodstrániteľnú vadu. Zákazkový list bol vybavený 26. mája 2014, výdaj z opravy 8. júla 2014, čím bol naplnený odstupovací dôvod. V súvislosti s touto námietkou poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/16/2011. Odvolací súd si podľa žalobcu nesprávne osvojil právny názor, že z hľadiska zistenia charakteru a rozsahu vád za relevantné dôkazy je nutné považovať 4 reklamácie uznané žalovaným v roku 2012. Tvrdí, že žalovaná namiesto vystavenia potvrdenia o

reklamácií na mieste predložila na podpis vyplnený formulár zo strany zamestnanca žalovanej na objednávku platenej opravy, čím boli naplnené nekalé obchodné praktiky. Namieta, že odvolací súd v napadnutom rozsudku uviedol, že zákazkové listy doložené žalovanou v konaní majú objektívnu vypovedaciu schopnosť, s týmto tvrdením žalobca nesúhlasí. Rovnako nesprávne je podľa žalobcu tvrdenie odvolacieho súdu, že v danom prípade absentuje predpokladaná nemožnosť vec riadne užívať, nakoľko žalobca bol z užívania tovaru vylúčený len na krátky čas, keďže väčšina reklamácií bola vybavená na počkanie, max do 6 dní. Namieta, že odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho si osvojil nesprávny právny názor. Na základe uvedeného žiada napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť alebo zrušiť.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanému dovolaniu žiadala dovolanie odmietnuť ako nedôvodné a súhlasila s právnym posúdením odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštalácie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/) a je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

13. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

14. Dovolací súd sa preto vzhľadom na uvedené najskôr zaoberá tým, či sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

15. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) CSP (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

16. Pokiaľ dovolateľ v podanom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch a domnienkach (o tom, ktorú právnu otázku a ktorú rozhodovaciu prax mal dovolateľ na mysli), v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom určený cieľ. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382, tiež komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/28/2017, 4Cdo/58/2017, 4Cdo/125/2017).

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP ako už bolo vyššie uvedené, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, atď.), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ [vyjadrenej predovšetkým v rozhodnutiach alebo stanoviskách najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ale tiež opakované vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu nespochybňujú názory obsiahnuté v rozhodnutí dosiaľ nepublikovanom (porovnaj napríklad sp. zn. 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017)]. Na uvedené nadviazal aj judikát prijatý na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018, ktorého právna veta znie: „do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986“ (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018).].

18. Osobitne významným znakom otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 CSP je jej zásadný právny význam. Aj za účinnosti nových civilných predpisov je opodstatnené konštatovanie, že otázkou zásadného právneho významu je otázka, ktorá je významná nielen pre tú-ktorú prejednávajúcu právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky (por. sp. zn. 1Cdo/132/2009, 2Cdo/71/2010, 3Cdo/51/2006, 4Cdo/151/1998, 5Cdo/1/2010, 7Cdo/117/2011). Zásadný právny význam otázky, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je daný zámerom prispieť k zjednocovaniu (a zjednoteniu) rozhodovania všeobecných súdov Slovenskej republiky.

19. V neposlednom rade treba uviesť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP je relevantná len otázka, ktorá kumulatívne vykazuje všetky vyššie uvedené znaky. Ak z týchto znakov chýba čo i len jeden, nemôže byť dovolanie procesne prípustné.

20. Žalobca, zastúpený advokátom, v dovolaní na preukázanie svojho tvrdenia, že odvolací súd sa pri riešení rozhodujúcej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu o relevantnej právnej otázke poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžo/102/2015 a 6MCdo/16/2011. Najvyšší súd uvádza, že rozhodnutie sp. zn. 3Sžo/102/2015 nesúvisí s predmetným sporom, nakoľko žalobca nikdy nepodal podnet na Slovenskú obchodnú inšpekciu, aby prešetrila porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany Slovenskej obchodnej inšpekcie. Pokiaľ poukazuje na odklon od rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/16/2011, nakoľko ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, má kupujúci rovnaké práva, ako keby išlo o neodstrániteľnú vadu, odvolací súd uvádza, že odvolací súd sa od tohto cit. rozhodnutia neodklonil, nakoľko v spore kupujúci prevzal tovar, zaplatil, nevyužil právo odstúpiť - uplatnil si právo na opravu.

21. Žalobca namieta a oponuje záveru dovolacieho súdu o zistených skutkoch a prejavuje nespokojnosť s právnym posúdením dovolacieho súdu. Vytýka odvolaciemu súdu nenáležité zistenie skutkových okolností významných pre správne právne posúdenie veci, kritizuje správnosť jeho právnych úvah a záverov, prípadne neopodstatnenosť jeho konštatovaní. Poukazuje, čo sa považuje za nekalé obchodné praktiky a za väčší počet väd. Zo strany dovolateľa ide o spochybňovanie správnosti rozhodnutia dovolacieho súdu a kritiku toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu otázky, či boli dané dôvody odstúpenia od zmluvy, ako aj správnosť vybavenia reklamácií žalovanou, čo významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uvedené rozdielnosti názorov vyplývajú predovšetkým z vykonaného dokazovania a spočívajú na skutkových záveroch, takto zistený a dokazovaním ustálený skutkový základ sporu (resp. takto vyriešené otázky skutkovej povahy) nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybňovať v rámci podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

22. Žalobca tak dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nevy vymedzuje spôsobom uvedeným

v § 431 až § 435 CSP. Nie je totiž možné argumentovať tým, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bez toho, aby túto právnu otázku konkrétne vymedzil.

23. Vzhľadom na dovolacie námietky žalobcu týkajúce sa nesprávneho (nenáležitého) zistenia skutkového stavu dovolací súd akcentuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nepredstavuje taký opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie (okresného a krajského súdu), ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017, aj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 465/2017).

24. Vo vzťahu k namietanej rozdielnej rozhodovacej praxi v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP najvyšší súd uvádza, že žalobca nekonkretizoval právnu otázku ani neoznáchil konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, v ktorých by dovolací súd rozhodoval rozdielne.

25. Dovolateľ neoznačil ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil; nevymedzil právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe a od ktorej záviselo rozhodnutie dovolacieho súdu, prípadne tú - ktorú právnu otázku v dovolacej praxi dovolací súd riešil rozdielne. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.